

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda și Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015, în cauza penală, privindu-l pe:

Scutaru Dionisie Igor, născut la 18.09.1992, originar din r-nul Hîncești, sat. Cărpineni, domiciliat or. Hîncești, str. M.Sadoveanu, 3, ap.13.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 04.04.2014 - 17.02.2015;

Instanța de apel: 11.03.2015 - 25.09.2015;

Instanța de recurs: 30.11.2015 - 23.03.2016;

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 17 februarie 2015, Scutaru Dionisie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10000 lei.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Inculpatul Scutaru Dionisie a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Măsura preventivă aplicată inculpatului a fost menținută pînă la intrarea sentinței în vigoare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Scutaru Dionisie la 12 aprilie 2012, aproximativ la ora 07:40, aflîndu-se pe str. Chișinăului din or. Hîncești, împreună cu Damian Igor, aplicînd violența nepericuloasă pentru viața lui Stropșa Valentin, i-au sustras în mod deschis, un portmoneu în care se aflau 10600

ruble rusești, echivalentul cărora era de 4211,38 lei, dintre care 5500 aparțineau lui Stropșa Sergiu, iar 5100 lui Marian Alexei, cauzându-le ultimilor o daună considerabilă.

2.1. De către organul de urmărire penală, Scutaru Dionisie a fost învinuit pentru faptul, că la 27.11.2011, în sat. Pașcani, r-nul Hîncești, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns a sustras din buzunarul lui Anatol Lupei 150 lei și un telefon mobil de model „Nokia 5250” la prețul de 2000 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 2150 lei, ceea ce la momentul săvârșirii infracțiunii constituia 107 unități convenționale.

3. Procurorul a atacat cu apel sentința, solicitînd casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 6 luni închisoare, cu menținerea condamnării pe art. 187 alin. (2) lit. b) e) f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 5 ani închisoare și amendă de 500 unități convenționale, iar conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 3 luni închisoare, cu amendă 500 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului a invocat:

- instanța ilegal a dispus achitarea inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece în cadrul cercetării judecătorești probele acuzării au fost ignorate de către instanță, fiind admisă unilateral poziția părții apărării și declarațiile inculpatului, care reprezintă o versiune de apărare și de eschivare de la răspundere penală, deși probele prezentate de către acuzare au elucidat clar circumstanțele cazului și acestea demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate;

- instanța i-a stabilit inculpatului o pedeapsă blîndă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsă, care este inechitabilă, deoarece infracțiunea face parte din categoria celor grave, iar inculpatul prin atitudinea sa față de fapta comisă nu a manifestat căință sinceră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015, a fost respins apelul procurorului, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, iar probele corect au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, vinovăția a fost dovedită prin: declarațiile inculpatului; declarațiile părților vătămate Marian Alexei și Stropșa Serghei; declarațiile martorilor Stropșa Valentin și Jangă Emilian; plîngerea lui Stropșa Valentin din 12.04.2012, prin care solicită intervenirea organelor de drept pentru a se lua măsuri cu persoanele necunoscute care i-au aplicat diferite lovituri cu mâini și

picioare, ulterior sustrăgînd din portmoneu o sumă impunătoare de bani (vol. 1, f. d. 78); informația privind ratele oficiale de schimb de la BNM din 12.04.2012 (vol. 1, f. d. 88); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 18.06.2012, prin care martorul Jangă Emilia, l-a recunoscut după fotografie pe Scutaru Dionisie (vol. 1, f. d. 92-94); raportul de constatare medico-legală nr. 191 din 12.04.2012, potrivit cărui la Stropșa Valentin au fost depistate pe frunte cu trecere la ochiul drept și nas edem roșu pe sectorul 8x6 cm (vol. 1, f. d. 99).

5.1. Referitor la învinuirea incriminată inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a conchis că, instanța de fond just a ajuns la concluzia privind achitarea lui Scutaru Dionisie, probele administrate la dosar corect au fost apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, acuzarea nu a prezentat probe pertinente și concludente în susținerea învinuirii, or, în ședința de judecată nu a fost dovedit faptul că inculpatul ar fi sustras telefonul mobil de la Lupei Anatol, nevinovăția fiind dovedită prin declarațiile părții vătămate Lupei Anatol, ale martorilor Doica Irina, Jangă Andrei, Rotaru Svetlana și Movileanu Afanasie.

Instanța de apel a conchis, că inculpatul Scutaru Dionisie în ziua de 27.11.2011 nu s-a aflat în sat. Pașcani, în localul de unde s-a sustras telefonul mobil de model „Nokia 5250”, care-i aparținea părții vătămate Lupei Anatol, însăși partea vătămată în cadrul ședințelor de judecată a declarat că telefonul i-a fost sustras de Cojocar Nicolae, fapt confirmat și de martorul Doica Irina.

Instanța de apel a subliniat, că telefonul a fost procurat de către inculpat de la Cojocar Nicolae, fapt confirmat și de partea vătămată Lupei Anatol, iar telefonul s-a aflat în posesia inculpatului o perioadă scurtă de timp, iar inculpatul nu știa că telefonul a fost sustras, astfel că depistarea bunului la inculpat nu confirmă că acesta este autorul infracțiunii.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a statuat că, argumentele procurorului privind înăsprirea pedepsei sunt neîntemeiate, deoarece prima instanță la stabilirea pedepsei închisorii cu dispunerea suspendării condiționate a executării acesteia a ținut cont de faptul, că inculpatul nu are antecedente penale, a restituit prejudiciul cauzat, a recunoscut vinovăția, partea vătămată l-a iertat, la locul de trai se caracterizează pozitiv, astfel că pedeapsa aplicată este una echitabilă și va contribui la reeducarea și integrarea socială a inculpatului.

6. La 11 noiembrie 2015, procurorul a atacat cu recurs ordinar decizia, solicitînd casarea acesteia, în partea achitării inculpatului de sub învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu remiterea cauzei în această latură la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În argumentarea recursului a invocat temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, indicînd următoarele motive:

- că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii;

- instanțele de judecată greșit au concluzionat că probele nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece examinînd cauza nu au respectat prevederile art. 101 Cod de procedură penală, punînd la baza hotărîrilor pronunțate doar declarațiile inculpatului, care nu coroborează cu celelalte probe administrate în speță;

- instanța de apel incorect a concluzionat asupra legalității soluției de achitare în baza art. 186 al. (2) lit. d) Cod penal, deoarece în cazul în care nu era de acord cu aprecierea probelor acuzării, ajungînd la concluzia menținerii sentinței, urma să dezvăluie această concluzie expunîndu-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza soluției adoptate, fapt ce nu s-a realizat, deoarece instanța de apel a efectuat o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

- instanța de apel incorect a concluzionat că telefonul mobil a fost sustras de către o altă persoană;

- instanța de apel nu a soluționat fondul apelului.

7. Asupra recursului declarat nu a fost depusă referință.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține că recursul este depus de procuror în defavoarea lui Scutaru Dionisie și ca temei invocă pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, precum că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii.

Colegiul penal constată, că temeiurile menționate nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărîrea cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărîrii.

Colegiul penal relevă, că este neîntemeiat argumentul recurentului că instanța de apel și-a bazat concluziile pe aceleași probe cercetate de prima instanță, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și potrivit deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probele cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal, fiind audiați inculpatul și partea vătămată Lupei Anatol.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

Colegiul penal atestă că, deși recurentul își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat a ajuns la concluzia de a menține soluția primei instanțe de achitare a inculpatului Scutaru Dionisie de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În această ordine de idei Colegiul penal subliniază, că instanța de apel, potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, a făcut o analiză amplă a probelor, argumentând detaliat respingerea probelor care au fost administrate în suportul învinuirii aduse inculpatului.

Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

În acest sens Colegiul penal consideră, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea nu a prezentat probe pertinente și concludente, care în ansamblu cu circumstanțele cauzei ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii menționate.

Totodată Colegiul penal consideră că opinia procurorului expusă în recurs precum că instanța de apel eronat a apreciat declarațiile părții vătămate Lupei Anatol, ale martorilor Jangă Andrei, Rotaru Svetlana și Movileanu Afanasie, cât și alte probe administrate la dosar, nu poate constitui temei de casare a soluției instanței de apel.

Colegiul menționează că, argumentele recurentului cu privire la aprecierea unilaterală a probelor, nu au nici un suport legal, deoarece potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, cu referire la argumentele invocate la pct. 6.1. al prezentei decizii, prin care se susține că inculpatul se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de furt, Colegiul penal le consideră declarative și neîntemeiate, acestea au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, care și-a motivat soluția privind nevinovăția inculpatului expusă la pct. 5.1. din decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și a cărei reluare nu se mai impune.

Colegiul penal conchide, că instanța de apel, în urma unei aprecieri înfăptuită în mod legal a probelor, corect a concluzionat asupra necesității menținerii achitării inculpatului Scutaru Dionisie pe episodul de furt, luînd în considerație faptul că totalitatea probelor aduse în susținerea învinuirii acestuia nu confirmă temeinicia învinuirii.

În consecință, Colegiul penal conchide că, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se impune soluția inadmisibilității recursului înaintat în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Scutaru Dionisie Igor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 21 aprilie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir